

NORGES HØYESTERETT

Den 29. juni 2018 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Normann, Bergsjø og Høgetveit Berg i

HR-2018-1340-U, (sak nr. 18-092379STR-HRET), straffesak, anke over dom:

A (advokat Cecilie Nakstad)

mot

Påtalemyndigheten

truffet slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens fellende dom for en rekke alvorlige seksualforbrytelser.
- (2) Oslo statsadvokatembeter satte 16. september 2016 A under tiltale for ni tilfeller av voldtekt til samleie (tiltalen post I a)–i); straffeloven 1902 § 192 første ledd bokstav a) og b) jf. andre ledd bokstav a)), ett tilfelle av voldtekt til seksuell omgang (tiltalen post II; straffeloven 1902 § 192 første ledd bokstav a) og b)), ett tilfelle av seksuell omgang med barn under 16 år (tiltalen post III; straffeloven 1902 § 196 første ledd), ett tilfelle av å forlede barn under 16 år til å utvise seksuelt krenkende eller annen uanstendig adferd under særdeles skjerpene omstendigheter (tiltalen post IV; straffeloven 1902 § 200 andre ledd andre punktum jf. tredje ledd), ett tilfelle av seksuelt krenkende eller annen uanstendig adferd overfor barn under 16 år (tiltalen post V; straffeloven 1902 § 201 første ledd bokstav c) jf. andre ledd) og to tilfeller av befatning med overgrepsmateriale knyttet til barn (tiltalen post VII a) og b); straffeloven 1902 § 204 a første ledd bokstav a)). Under hovedforhandlingen i tingretten utvidet møtende aktor tiltalen til å gjelde ytterligere ett tilfelle av voldtekt til samleie (tiltalen post VIII; straffeloven 1902 § 192 første ledd bokstav a) og b) jf. andre ledd bokstav a)). En tiltalepost om seksuelt krenkende eller annen uanstendig adferd overfor noen som ikke har samtykket til det (tiltalen post VI; straffeloven 1902 § 201 første ledd bokstav b)) ble erstattet av en ny tiltalebeslutning 26. mai 2017.
- (3) Asker og Bærum tingrett avsa 26. april 2017 dom som for straffekravets del har slik domsslutning:

"1. A, født 00.00.1977, dømmes for overtredelse av straffeloven (1902) § 192 første ledd bokstav a, jf. annet ledd bokstav a, straffeloven (1902) § 192 første ledd bokstav a, straffeloven (1902) § 196 første ledd, straffeloven (1902) § 200 annet ledd annet punktum, jf. tredje ledd, straffeloven (1902) § 201 første ledd bokstav c, jf. annet ledd og straffeloven (1902) § 204 a første ledd bokstav a, alt sammenholdt med straffeloven (1902) § 62 første ledd, til en straff av forvaring etter straffeloven (1902) § 39 c, med en tidsramme på 16 – seksten – år og en minstetid på 10 – ti – år. Til fradrag i tidsrammen og minstetiden går 685 – sekshundreogåttifem – dager i varetekt.

2. A, født 00.00.1977, frifinnes for tiltalebeslutningens post I b og I c."

- (4) A ble altså frifunnet for to tilfeller av voldtekt til samleie – post I b og I c – men domfelt for de øvrige forholdene i tiltalen. Han ble også dømt til å betale oppreisningserstatning til de fornærmede som han var dømt for å ha voldtatt, men ikke til dem han var frifunnet for å ha voldtatt. I tillegg måtte han tåle inndragning av tre PC-er og én mobiltelefon.
- (5) Den 26. mai 2017 satte Oslo statsadvokatembeter A under tiltale for to andre tilfeller av voldtekt til samleie – tiltalen post a) og b), jf. straffeloven 1902 § 192 første ledd bokstav a) og b) jf. andre ledd bokstav a).
- (6) Ved Oslo tingretts dom 5. juli 2017 ble A frifunnet for krav om straff og oppreisningserstatning knyttet til tiltalen 26. mai 2017.
- (7) Begge dommene ble delvis anket til Borgarting lagmannsrett, som henviste ankene til ankeforhandling og forente dem til behandling i én sak. Ankeforhandling ble holdt med lagrette.
- (8) Ved Asker og Bærum tingretts dom 26. april 2017 var det endelig avgjort at A var skyldig i å forlede barn under 16 år til å utvise seksuelt krenkende eller annen uanstendig adferd under særdeles skjerpene omstendigheter, seksuelt krenkende eller annen uanstendig adferd overfor barn under 16 år og befattning med overgrepsmateriale knyttet til barn. Frifinnelsen for én av voldtektene til samleie var også endelig. Lagretten kjente A skyldig i samtlige øvrige forhold i tiltalen 16. september 2016.
- (9) Når det gjaldt tiltalebeslutningen 26. mai 2017, ble han funnet skyldig i det ene tilfellet av voldtekt til samleie, men ikke i det andre. Lagrettens kjennelse ble lagt til grunn.
- (10) Borgarting lagmannsrett avsa 4. april 2018 dom som for straffekravets del har slik domsslutning:

"1. A, født 00.00.1977, frifinnes for tilleggstiltalen av 26. mai 2017 post b.

2. A dømmes for ti overtredelser av straffeloven (1902) § 192 første ledd bokstav a, jf. annet ledd bokstav a, én overtredelse av straffeloven (1902) § 192 første ledd bokstav a og én overtredelse av straffeloven (1902) § 196 samt de forhold som er rettskraftig avgjort ved Asker og Bærum tingretts dom av 26. april 2017 sammenholdt med straffeloven (1902) § 62 til forvaring med en tidsramme på 15 – femten – år og en minstetid på 10 – ti – år.

3. Til fradrag i tidsrammen og minstetiden går 1027 – ettusenogtjuesju – dager for utholdt varetekt."

- (11) I tillegg ble A dømt til å betale oppreisningserstatning til de fornærmede som han var dømt for å ha voldtatt, men ikke til den han var frifunnet for å ha voldtatt.

- (12) A har anket lagmannsrettens dom til Høyesterett. Anken gjelder lovanvendelsen under skyldspørsmålet og straffutmålingen.
- (13) Anken over lovanvendelsen under skyldspørsmålet knytter seg til tre av tilfellene av voldtekt til samleie, nærmere bestemt tiltalen 16. september 2016 post I a) og I c) og tiltalebeslutningen 26. mai 2017 post I a). Det gjøres gjeldende at gjerningsbeskrivelsen i straffeloven 1902 § 192 første ledd bokstav a) – "vold eller truende adferd" – ikke er oppfylt. Straffutmålingsanken bygger på at lagmannsretten skulle idømt en tidsbestemt straff, og at straffens (alternative) lengde på 15 år under enhver omstendighet er for streng.
- (14) Under forutsetning av at anken tillates fremmet, er As påstand at lagmannsrettens dom oppheves på de punktene hvor det er anket over lovanvendelsen under skyldspørsmålet, og at straffen nedsettes og gjøres tidsbestemt.
- (15) *Påtalemyndigheten* har tatt til motmæle og i korte trekk anført at det ikke foreligger noen feil ved lagmannsrettens dom. Fra påtalemyndighetens side er det lagt ned påstand om at anken ikke tillates fremmet.
- (16) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at A ved Borgarting lagmannsretts dom 4. april 2018 ble domfelt for to tilfeller av voldtekt til samleie hvor han ble frifunnet i tingretten. Dette gjelder tiltalen 16. september 2016 post I c) og tiltalebeslutningen 26. mai 2017 post I a). Så langt gjelder disse to forholdene, har A ankerett, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum, jf. andre ledd fjerde punktum. Ankeretten innebærer at samtykke til ankeforhandling ikke kan nektes, med mindre Høyesteretts ankeutvalg basert på realitetsprøving av anken innenfor rammen av utvalgets kompetanse i saken, enstemmig finner det klart at anken ikke vil føre frem. Beslutningen skal være begrunnet, jf. straffeprosessloven § 323 andre ledd andre punktum.
- (17) Med dette forbeholdet kan anken ikke fremmes uten samtykke. Samtykke skal bare gis når anken gjelder spørsmål av betydning utenfor den foreliggende sak, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken prøvd i Høyesterett, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd første og andre punktum.
- (18) Om bakgrunnen for saksforholdet heter det under overskriften "Generelt om saksforholdet" på side 12 til 13 i lagmannsrettens dom:

"A er 40 år gammel. Han har tre barn, og to av dem er under 18 år. Omsorgen for de to yngste barna er overtatt av barneverntjenesten, og A har hatt liten kontakt med dem etter at samboerskapet med barnas mor ble avsluttet i 2004.

A er lettere psykisk utviklingshemmet og ble uføretrygdet som ung.

De straffbare forholdene A nå dømmes for ble begått i perioden oktober 2008 til juni 2015. Flere av sakene ble først henlagt av politiet, men gjenopptatt i forbindelse med at politiet etterforsket overgrepsmateriale på As pc. Ved gjennomgangen av materiale på As pc, kom politiet også over kommunikasjon mellom A og noen av de fornærmede som kunne tyde på at det hadde foregått seksuelle overgrep.

De ulike sakene har mange likhetstrekk. Alle de fornærmede er svært sårbare i form av psykisk utviklingshemming, nedsatt fysisk funksjonsevne eller opplevde traumer. De fleste har kommet i kontakt med A på nettet. Overfor de fornærmede har A framstått som en person som hjelper barn og ungdom, som samarbeider med barnevernet eller gir uttrykk for mye kjærlighet og omsorg for den enkelte fornærmede. Noen av de fornærmede opplevde at kontakten etter hvert fikk et mer seksualisert preg.

I perioden 2010 til 2016 var A kjæreste og samboer med B. B er også lettere psykisk utviklingshemmet. Hun er også siktet for overtredelse eller medvirkning til de forholdene som er omtalt i tiltalebeslutningen av 16. september 2016 post If og g, II og VIII."

- (19) Ankeutvalget tar først stilling til anken over lovanvendelsen under skyldspørsmålet, som er knyttet til tre poster. A gjør gjeldende at lagmannsretten har anvendt det objektive vilkåret for straff om at gjerningsmannen må ha skaffet seg den seksuelle omgangen ved bruk av "vold eller truende atferd" uriktig, jf. straffeloven 1902 § 192 første ledd bokstav a).
- (20) Lagmannsretten pådømte saken med lagrette. Noen direkte begrunnelse for lovanvendelsen under skyldspørsmålet foreligger dermed ikke. Høyesteretts ankeutvalg må derfor ved prøving av lagmannsrettens lovanvendelse ta utgangspunkt i de spørsmål lagretten ble stilt, det som er opplyst om innholdet i rettsbelæringen, det lagmannsretten sier om lovanvendelsen i sin dom og saksforholdet slik dette er beskrevet i straffutmålingspremissene, jf. HR-2017-1124-A avsnitt 38 med videre henvisninger til rettspraksis.
- (21) Anken over lovanvendelsen under skyldspørsmålet gjelder tiltalen 16. september 2016 post I a) og post I c) og tilleggstiltalen 26. mai 2017 post a). For disse lød spørsmålet til lagretten slik:
- "Er tiltalte A skyldig i for ved vold eller truende adferd å ha skaffet seg samleie, og/eller skaffet seg samleie med noen som var ute av stand til å motsette seg handlingen."**
- (22) Ankeutvalget bemerker at A med dette er dømt enten etter straffeloven 1902 § 192 første ledd bokstav a) eller bokstav b). Forsvarers forutsetning om at domfellelsen gjelder straffeloven 1902 § 192 første ledd bokstav a), er dermed ikke nødvendigvis riktig.
- (23) Straffeloven 1902 § 192 er videreført uten realitetsendringer i straffeloven 2005 § 291, jf. Matningsdal, Straffeloven. De straffbare handlingene. Kommentartutgave, nettutgaven, kommentarene til § 291.
- (24) Straffeloven 1902 § 192 første ledd bokstav a) retter seg mot den som "skaffer seg seksuell omgang ved vold eller truende adferd".
- (25) I Ot.prp. nr. 28 (1999–2000) heter det om dette på side 111:
- "Hva som skal anses som 'vold' og som 'truende atferd', er relativt. Hvorvidt gjerningsmannens atferd er av en slik karakter at den omfattes av en eller begge disse to begrepene, er altså situasjonsbetinget. Typisk kreves mindre styrke i overgrepet når fornærmede er mindreårig, eller på annet vis står i en sårbar posisjon i forhold til gjerningsmannen."**
- (26) Straffeloven 1902 § 192 første ledd bokstav b) omfatter den som "har seksuell omgang med noen som er bevisstløs eller av andre grunner er ute av stand til å motsette seg handlingen".
- (27) Ankeutvalget viser til at det i dette ligger at årsaken til at offeret er ute av stand til å motsette seg handlingen, kan være forskjellige forhold. I forarbeidene til straffeloven 2005 § 295 første ledd om misbruk av overmaktsforhold, som viderefører straffeloven 1902 § 193, er det presisert at psykisk lidelse eller psykisk utviklingshemming kan omfattes.
- (28) I Ot.prp. nr. 22 (2008–2009) på side 441 heter det:

"For å understreke at det er voldtektsbestemmelsen som skal anvendes dersom den psykiske lidelsen eller den psykiske utviklingshemmingen har medført at fornærmede var ute av stand til å motsette seg handlingen, er det inntatt en henvisning [i straffeloven 2005 § 295 første ledd bokstav b)] til straffeloven 2005 § 291 om voldtekt i lovteksten. "

- (29) Ankeutvalget bemerker at straffeloven 1902 § 192 første ledd bokstav b) også omfatter andre funksjonsnedsettelse hos fornærmede enn psykisk lidelse eller psykisk utviklingshemming.
- (30) Utvalget vurderer så lagmannsrettens konkrete lovanvendelse knyttet til de enkelte tiltalepostene. A har ankerett bare for så vidt gjelder tiltalen 16. september 2016 post I c) og tilleggstitalen 26. mai 2017 post I a). Fordi forsvarers anførsler langt på vei er felles, finner ankeutvalget det naturlig å kommentere alle de påankede postene.
- (31) *Tiltalen 16. september 2016 post I a):*
- (32) A har, som nevnt, ikke ankerett for denne tiltaleposten.
- (33) Lagmannsretten har i dommen på side 13–14 lagt følgende til grunn:

"C er født i 1974. Hun er døvstum og har cerebral parese og epilepsi.

C kom i kontakt med A på nettstedet Nettby.no høsten 2008. Etter kort tid skrev A at han ønsket å møte henne. Hun ønsket ikke det, men lørdag 25. oktober 2008 sendte han en melding der han skrev at han var i nærheten av der hun bodde. Hun følte seg presset til å møte han på Z. De møttes, og da hun gikk hjem til leiligheten sin fulgte han etter.

Da de var tilbake i leiligheten hennes, ble A pågående mens hun forsøkte å skyve han unna. Etter hvert gikk han inn på soverommet hennes, kledde av seg og la seg i senga. Hun var svært redd og turte ikke annet enn å legge seg i senga sammen med han. Han tok tak i hodet hennes og ville at hun skulle utføre oralsex på han, men hun vred seg unna. Han gjennomførte deretter et analt samleie med henne mens hun sto på knærne i senga og han sto bak henne og holdt rundt hoftene hennes. Han snudde henne deretter og la henne på ryggen. Han holdt beina hennes og gjennomførte et vaginalt samleie til han fikk utløsning. Mens dette pågikk dunket hun hodet mot sengegavlen.

Kort tid etterpå forlot A leiligheten hennes. C sendte deretter melding til faren sin om at hun var blitt voldtatt. Faren tok henne med til legevakten der hun ble undersøkt. Hun har også fortalt om overgrep til en nær venninne.

C har fått diagnosen posttraumatisk stresslidelse.

A var klar over at C ikke ønsket sex med han siden hun vred seg unna. Han var videre klar over at hennes evne til å motsette seg handlingen var sterkt redusert på grunn av hennes nedsatte fysiske funksjonsevne. Han var også klar over at det var hans maktbruk som skaffet han samleie med C."

- (34) Ankeutvalget bemerker at det ikke fremstår som tvilsomt at forholdet som er beskrevet, i alle fall er dekket av straffeloven 1902 § 192 første ledd bokstav b). Det er her tilstrekkelig å vise til at fornærmedes betydelige funksjonsnedsettelse må ha satt henne ute av stand til å motsette seg handlingen. Fordi bestemmelsens bokstav a) og bokstav b) er alternative, er det ikke nødvendig å gå nærmere inn på om forholdet også rammes av bokstav a).
- (35) *Tiltalen 16. september 2016 post I c):*
- (36) A har, som nevnt, ankerett for denne tiltaleposten. Lagmannsretten har lagt følgende til grunn:

"D er født i 1985. Hun møtte A hjemme hos felles kjente i Oslo i mars 2010. Hun fikk god kontakt med A og ble med han da han skulle hjem til sin bolig på X i nærheten av Y. D har forklart at de hadde en del sex og at hun syntes at det var ålreit.

Hun har videre forklart at de en kveld hadde drukket alkohol. Hun foreslo at de skulle forsøke analsex, og A var med på dette. Hun la seg på magen i senga, mens han la seg oppå henne. Han penetrerte henne analt, noe som var svært smertefullt for henne. Hun begynte derfor å gråte og sa flere ganger at han skulle slutte. Han sluttet imidlertid ikke. Siden han var mye større og sterkere enn henne, ble hun holdt nede og turte ikke å gjøre noe. Hun har videre forklart at han sa "hadde jeg kjørt deg hardere nå, hadde du hylt enda høyere", og at det virket som han nøt at hun sa nei.

...

Lagmannsretten er overbevist om at A var klar over at D ikke ønsket å fortsette det anale samleiet. Han var betydelig større enn henne fysisk, og han var klar over at han ved hjelp av sin kroppsvekt hindret henne i å motsette seg handlingen."

- (37) Utvalget finner det klart at forholdet rammes av straffeloven § 192 første ledd bokstav a).
Bruk av egen kroppsvekt på den beskrevne måten faller inn under begrepet "vold".
- (38) *Tilleggstiltalen 26. mai 2017 post a):*
- (39) A har også ankerett for denne tiltaleposten.
- (40) Lagmannsretten har lagt følgende til grunn:

"E har cerebral parese og betydelig nedsatt fysisk funksjonsevne.

E var kun 17 år da hun kom i kontakt med A i 2010. Hun opplevde vanskeligheter i hjemmet og A bidro til at hun ble flyttet ut.

...

En gang i løpet av 2010 besøkte E A på X ved Y. De startet opp et frivillig samleie. E hadde ikke tidligere hatt sex og samleiet ble smertefullt. Hun begynte å gråte og ba han om å stoppe. Hun vred litt på seg, men følte seg apatisk, kroppen stivnet og hun klarte ikke å bevege seg.

...

A er betydelig større fysisk enn E. Da hun begynte å gråte og ba han om å stoppe, lå han oppå henne. Han var klar over at hun ikke ønsket å fortsette samleiet. Han visste også om hennes fysiske og psykiske sårbarhet. At A ved hjelp av sin kroppsvekt holdt E nede, var derfor tilstrekkelig til å overvinne hennes motstand, noe han var fullstendig klar over."

- (41) Utvalget finner det klart at det heller ikke her er noe å utsette på lagmannsrettens lovanvendelse, og viser i den forbindelse til kommentarene i tilknytning til tiltalen 16. september 2016 post I c).
- (42) *Anken over straffutmålingen*
- (43) Spørsmålet om anken klart ikke vil føre frem, skal vurderes ut fra om det er et åpenbart misforhold mellom den utmålte straff og de straffbare handlingene, jf. HR-2016-2000-U avsnitt 24 med henvisning til HR-2016-1151-U avsnitt 17.
- (44) Lagmannsretten tok ved straffutmålingen utgangspunkt i voldtektene. Det er utmålt straff for i alt 11 voldtekter. Etter en samlet vurdering av alle forholdene det skulle utmåles straff for,

kom lagmannsretten til at den alternative fengselsstraffen som utgangspunkt burde ligge på fengsel i rundt 16 år. Dette utgangspunktet er ikke bestridt i anken. Ankeutvalget er enig i det utgangspunktet som lagmannsretten har tatt, se blant annet Rt-2014-1145.

- (45) Under henvisning til straffeloven 1902 § 56 bokstav c) om straffnedsettelse på grunn av blant annet lettere psykisk utviklingshemming, reduserte lagmannsretten utgangspunktet med ett år. Lagmannsretten la til grunn at selv om A var omfattet av bestemmelsens anvendelsesområde, forsto han at bruk av tvang for å skaffe seg seksuell omgang er straffbart. Videre fremheves det i dommen at A hadde opptrådt manipulerende og planmessig ved flere av overgrepene. Lagmannsretten så imidlertid ikke bort fra at enkelte elementer ved handlingene, som i utgangspunktet trekker i skjerpene, hadde en viss sammenheng med As egen psykiske utviklingshemming.
- (46) Utvalget bemerker at det ikke er et vilkår for å redusere straffen etter straffeloven 1902 § 56 bokstav c) at det er årsakssammenheng mellom evnenivået og den straffbare handlingen. Men der det ikke kan sees bort fra en slik sammenheng, vil dette være et moment ved utmålingen av straffen, jf. HR-2016-287-A avsnitt 21.
- (47) Den saken gjaldt én voldtekt som hadde et visst preg av impulshandling. Det kunne heller ikke sees bort fra at domfeltes lave evnenivå var medvirkende til at han ble med på overgrepet, jf. avsnitt 22. Samlet sett måtte dette føre til en vesentlig reduksjon i straffen, jf. avsnitt 23.
- (48) Utvalget bemerker at forholdene i saken her ligger vesentlig annerledes an. Etter utvalgets vurdering har lagmannsretten i tilstrekkelig grad tatt hensyn til As evnenivå.
- (49) Spørsmålet er så om A skal idømmes forvaring. Voldtekt er i utgangspunktet en type lovbrudd der forvaring kan idømmes etter straffeloven 1902 § 39 c nr. 1.
- (50) I anken er det gjort gjeldende at A ikke tidligere er domfelt for lignende forhold, og at han derfor heller ikke har fått den korreksjon som tidligere domfellelse innebærer. I lys av det handlingsmønsteret som er beskrevet i lagmannsrettens dom, og det til dels betydelige antall overgrep A er funnet skyldig i, kan utvalget ikke se at det for vurderingen av gjentakelsesfaren på domstidspunktet, kan spille nevneverdig rolle at han ikke tidligere er domfelt for slike forhold, jf. Rt-2010-676 avsnitt 21.
- (51) Lagmannsretten har i sin vurdering av forvaringsspørsmålet sluttet seg til de sakkyndiges vurdering. I oppsummeringen i de sakkyndiges vurdering 2. desember 2015, som er gjengitt i lagmannsrettens dom på side 31, heter det:

"Observanden har en sterk seksualdrift og motivasjon for å skaffe seg seksuelle opplevelser. Han har funnet en måte å oppnå dette på ved å kontakte ressurssvake kvinner/jenter som han først inngir et godt inntrykk hos for deretter å utnytte situasjonen til å skaffe seg seksuell tilfredsstillelse, om nødvendig med trusler og/eller fysisk maktbruk. Han hemmes ikke av at de fornærmede får vondt eller gråter, og heller ikke i ettertid gir han uttrykk for noen forståelse for eller empati med deres opplevelse av hans atferd. Det er endog rapportert at motstand forsterker hans maktbruk ytterligere. Han uttrykker ingen erkjennelse av å ha gjort noe kritikkverdig overfor de fornærmede. Denne kombinasjonen av sterk seksualdrift, fravær av skylderkjennelse, mangelfull empati, manglende motforestillinger mot og muligens økt opphisselse av å utøve vold, og hans valg av lett utnyttbare ofre gjør ham til en farlig person i de miljøene hvor han opptrer."

- (52) Lagmannsretten kom til at det var en reell og konkret gjentakelsesfare, og at straff ikke var tilstrekkelig til å verne samfunnet, jf. straffeloven 1902 § 39 c nr.1.

- (53) Høyesteretts ankeutvalg kan ikke se noe grunnlag for å fravike lagmannsrettens vurdering av behovet for forvaring.
- (54) Lagmannsretten satte tidsrammen til 15 år og minstetiden til 10 år, jf. straffeloven 1902 § 39 e. Det er i rettspraksis lagt til grunn at det settes en tidsramme lik den alternative fengselsstraffen, jf. Rt-2013-963 avsnitt 26, og forvaringstiden er slik utvalget ser det forholdsmessig, jf. straffeprosessloven § 344.
- (55) Høyesteretts ankeutvalg finner det på denne bakgrunn enstemmig klart at anken ikke vil føre frem, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum. Ettersom ankeutvalget enstemmig også finner at anken ikke gjelder spørsmål som har betydning utenfor den foreliggende sak, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken prøvd i Høyesterett, gis det ikke samtykke til ankebehandling, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd første og andre punktum.

S L U T N I N G :

Anken tillates ikke fremmet.

Per Erik Bergsjø
(sign.)

Kristin Normann
(sign.)

Borgar Høgetveit Berg
(sign.)

Riktig utskrift: